

პოეტის ათი ლექსი

სინათლე ფეხდიაღში

ვამი ხილვების, აღმოჩენის, უცხო ტკივილის დევს ახლა ჩემს უახლოეს წარსულში ახალშობილის სუნთქვისათვის თბილი და მკერდის რატომ შემასხენე თავი მეუფეო, აქ როგორ გაჩნდა, რამ მოგიყვანა ჩემს ცივ ზღვიანეში ასე უხმოდ და ასე ფარულად... მე შენზე ფიქრსაც გადავიჩვიე რა უნდა მითხრას ახლა ამურმა? ჩემი ხიზმარი რამ დავახიზმრა, სად დაგვიწია ჩემი ქვითინი? შენ ღვთისმშობელი ხომ არ გგონივარ, მე მარტია ვარ, ტალახშიყრილი, თქვი, რით უშველი ჩემს შეშლილ ღამებს, როგორ ამაწყობ ისევ თავიდან, შენ ვისაც ეძებ ის მე არა ვარ, ის მე არა ვარ, ის ხომ წავიდა! ...რა მოგაქვს ჩემთან შიშით, ტანჯვა თუ უარყოფა, თუ სიყვარული პირველყოფილი... იმ მთვარისფერი თუ ვახსოვს ახლა, ან ქუჩა მთვარით გადაფოთილი... ...ო, ნატვრისხეო, არ მინდა გავდე ნამდვილ და ღამდღობს, ხოლო იგავი, რასაც მიაშობს შემომჩრჩეს, როგორც დაუღვენელი ხაზოვანი რაზე წარწერა!

საიდან დავამახსოვრდა ერთმანეთი, მე ხომ უძველესი დროით ვთარიღდები და ხელისგულებით მომაქვს დელფოს შინაბატონული ტყე- შენ კი ტროპიკული პეიზაჟების გიჟაწრავს სულს და ჩემს გეომეტრიულ ეპოქას იკვლევ- როგორ დაძებნი ახლა ჩემში არქაულ ფერებს ველურ ტახებზე მონადირე?

დედა 18 ივლისი

...საიდან შემომხარე, ანდა რომელი კარით? სახე რად ჩაგნაცრებია, რად გივარვარებს თვალი? —წაშოყვან? კარგო, დავტოვებ ამ ჩემს პატარა საყდარს,

თუშე, სულ ხვდა იგი, სხვისას არაფრით არ გავხ, ჩემს ასულს ჭვარი სწერია, მე უნდა დავწვი შენთან. ამაღამ ჩემი ჭირია. (ფერი ქორწინებს ფერთან) ნუ აგვიანებ, წავიდეთ. ქმარ-შვილი ვაზშვად მელის.

შენ შეგიძლია იყო მართალი უფლის და კაცის ნების წინაშე... შენ შეგიძლია იყო მაღალი და ამ მაცდური ყოფის სიმაღლე გასრისხო შენი შეშველი ტერფით... შენ შეგიძლია გტკიოდეს მწარედ სული და ხორცი, ნენი და თინა, დაგასრისო ჩემმა ცრემლმა და

„ნუ ქედმაღლობ, არამედ გეშინოდეს“ კავლე მონიჭალი. 11. 20

შენ გიყვარს მორჩილები, იციან ეს მორჩილებმა, და საქმე წამხდარები, და საქმე მოშლილები, და სიყვარულობანას თამაშში გაართულები იცვლიან ქაღალდის ქულებს... ...კი, ხომ ხედავ? თავებს გაწონებენ მორჩილის ნიღბებით, და შენც კმაყოფილი მორჩილთა მორჩილებით ქედმაღლობ. თვით ბრძენთა მამათა წინაშე!

... და იყო გელათი, და ყავდა პეტრიწი, და იღვანენ ისინი ანტიურ ნათელში და ჰქონდათ გრადი მითიურ ზურმუხტის და თითონ ათინა, და თითონ შარტრი, და თვით ბიწანტია (ქაღალდოვდა მეუფებას მინი გოღლებიასს...

ხობა დავითაძე

ცისფერი ღამე

ჯამალ სართანიას

ბოლმამ, შეუნდე მამო ჩემმა სიზმარმა გატიროს ამ ამღვრულ და დაღლილ დიდხანს... აქალაქს,— შენ შეგიძლია გიყვარდეს ვიღაც, გძულდეს და პირში შეაფურთხო, მე ერთ სიმღერას, ჭუჭყსა და ნავავს! ერთ სიმღერას გემთხოვრები...

„წაღნი წაღნი და წაღვიღნი“...

კი, გიცი ჩემი პერანგი (მე საძმო პერანგს ვგულისხმობ) შენ უკვე აღარ გვირდება და თვალი ნათელმხილველი ყოველი მხრიდან გიჭრის. ...ვაი რომ აღარ გაწვალდებს ის ჩემი თოვლის ლაზარე, სულ მთლად შეშველი ბიჭა. —რაკი გაიყო გზები და

შენ სხვა სიბრტყეზე აღმოჩნდი მე არც ვაძიარებ დავას... დრო არ ჩერდება. იცი, რას იზამს, იგივე ვადა! —მე კი ამ შეშლილ სტრეოქონებს თითო პურით თუ დავლტყავ და გავიშვებ ღამებს. მეტე წიქარაც მიმოვის. ალბათ წიქარაც მიმოვის... წაღნი მოვლენ და წაღვიღნი...

გმა, უფსკრულის მზარბინებლო,— ამ დახნელებულ ციხე-კოშკებს რას ემართლება?

—რად გაგინდა ეს ველობი წაღრბთა სამკვიდროდ? —შენს უღვთოობას და შენს სიბრტყეს ამ კეთილ მონებს რატომ ახრალი და შეშველ თავზე რად იური ნაცარს? ...შენ გავიყუდდა ყველა სიტყვა, ყველა თაბიბი, ხელში ჩაგმსხვრა ყველა კერბო მოცაღებობის ვაშალ შექმნალო და ელამ თვალში სიმყუდროვე ჩაგადგა ვკონებ! ...აწ არც მეფე ხარ და აღარც მამა და ამიტომაც შენს ბოროტულ სიცრუეში დამარბები!!!

მე შეშინა ამ ყრუ სინამდვილის ამ თვალდახვეული ყოფის, და თოფის— გადახერხილი, მახინჯი თოფის თორემ, ნამდვილი იარაღი — იარაღია!

განა იმისთვის გამოვფინე ცისარტყელა —ალექმა—ნიწანქ— რომ გველო შემდეგ გარყვნილ ზნით და წამხდარი ხორციით? ო, უმეცარო მოღმავ ადამის— მე თვითონ მამას დავაწყველინე უმცროსი ვაჟი, ვინაც გასცა მამის სიშიშველე. ამ ცოდვებისთვის ისევ გისისხლებ და დაგიჩქებ სნეულ მეფეებს...

ალვადგინო კარგი ტრადიცია

სათაყილოა, რომ დღეს ქალაქის უსუფთაობაზე გვიწევს საუბარი, მაგრამ რა ვქნათ, ვიდრე ქუჩაში თუ საწარმო-დაწესებულებებში ანტისანიტარია თვალშისაცემია, ამ თემაზე ლაპარაკიც არ ღამ-თავრდება. რამდენადაც ვიცი, ადრე ქალაქში რეგულარულად ეწყობოდა სანიტარული დღე, რასაც გარკვეული დადებითი შედეგი ახლდა. ნუთუ არ შეიძლება ისევ ალვადგინოთ კარგი ტრადიცია, თვე-ში ორჯერ მოვაწყოთ შაბათობა და ყველამ წვლილი შევიტანოთ სისუფთავის დაცვის საქმეში. არადა, მართლაც სამარცხვინო მდგომარეობა სუფევს ქალაქის ზოგიერთ უბნებში. განსაკუთრებით კი ბაზრის წინ, ფოსტაში,

საკაღმყოფოს კეთილმოწყობილ შესასვლელთან... ყველგან სიგარეტის ნაშვები ყრია, პირთაღე ხავსეა სანაგვე ურნები... ათასნაირ სიბინძურეში იჩიქნებიან მაწანწალა ძაღლები და კატები... ყველამ პატივი უნდა ვცეთ დამლაგებლის შრომას. სამწუხაროდ, ეს ხშირად არ გვახსოვს. მეტო ყურადღება მართებთ საწარმო-დაწესებულებათა ხელმძღვანელებს დამლაგებლის საქმიანობისადმი ამ უპაანასენელთაგან ბევრი ზერულედ ასრულებს თავის სამსახურებრივ მოვალეობას... მართალია, დღეს საქართველოს უჭირს, მაგრამ იმას კი არ გვეუბნებიან ხელი ავიდოთ სანიტარულ კალტურაზე. მინდა შეითქვას ყურადღება

მივაპრო კიდევ ერთ გარემოებას. კერძოდ, გულსატკენია, რომ ჩვენი ქალაქი ვახდა პირუტყვისა და მაწანწალა ძაღლების სათარეშო. რკინიგზის ვაგზლის ტერიტორიაზე გაშენებული მარად-შწვანე ხეები საქონელმა პირწმინდად გაანადგურა. ზოგიერთი საწარმო-დაწესებულების ეზო ნომარს ჰგავს, ისეა გაჩანაგებული ხე-ბუჩქები. მკაცრად უნდა მოეთხოვს იმ მოქალაქეებს, ვინც უმთავრესყოფილ უშვებს პირუტყვს ქალაქის ტერიტორიაზე... თუ მსგავსი ვანუქითხობა არ აღმოჩნდება, ღმერთმა უწყის როდის გვექნება ნაწილში სისუფთავისა და წესრიგის ქალაქი. ზ. პერბია, პენსიონერი.

იჯარა საქმით დაგამტკიცოთ...

საქართველოს რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობაში იჯარის დებულების პროექტის გამოქვეყნებამ, მისმა განხილვამ, შუა სიხალეები, მას შემდეგ, რაც კოლმეურნეობის დამოუკიდებლობის ელემენტები გაჩნდა გარკვეულ მოგებასთან გვაქვს საქმე. ყველა მოიჭარემ მთავარ მიზნად დაისახა არსებული რესურსების ობტიმალური განლაგება, გლეხკაცის დახმარება. გლეხს ნამდვილად სურს თვისი წვლილი შეიტანოს სახალხო საქმეში და საქმით დაუმტკიცოს მამულს სიყვარული. იჯარულ შრომაზე ყურადღებამ გამბედილება სწორი გეზია. აწუთდროს ერთნაირი სულსკვეთების აღმოჩენები ერთიანდებიან, ბუობენ, უზიარებენ ერთმანეთს გამოცდილებას და ერთნაირი სულსკვეთებით აკეთებენ საქმეს ჩვენ იჯარის დანერგვის შედეგად გითვლებით რაიმან...

წლითი-წლებით ვაგროვებთ გამოცდილებას, ვმართობთ მაღალეფექტურად და ამით იჯარადარიც კმაყოფილია და მეიჯარეებიც. ჩაის სეზონი ისე დავამთავრეთ, რომ ბუგი არავის ეთქმის. ყურადღება გავამახვილეთ ხარისხზე, საქმეებთან მოხვედრისა და ავამოღოთ და მან რეგტონას გადააქარბა. მხარეთა შეთანხმება იწვევს გარკვეულ შედეგებს. როგორც დებულებათა ნათქვამი იჯარა შეიძლება იყოს როგორც მოკლე, ისე გრძელვადიანი, ჩემის აზრით უფრო მომგებიანია როგორც ხანგრძლივობისთვის, ასევე, გლეხისათვის გრძელვადიანი იჯარა. შ. შიშია, აგრონომი, ჩხოროლის კოლმეურნეობის მეიჯარეობა, ღვინის ხელმძღვანელი.

